

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 583

Warszawa, 26 stycznia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

-o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Stanisława Steca.

(-) Eugeniusz Czykwin; (-) Witold Gintowt-Dziewałtowski; (-) Ewa Janik; (-) Sławomir Jeneralski; (-) Wiesław Jędrusik; (-) Grzegorz Kurczuk; (-) Krystyna Łybacka; (-) Waław Martyniuk; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Stanisław Piosik; (-) Stanisława Prządka; (-) Stanisław Rydzoń; (-) Szczepan Skomra; (-) Stanisław Stec; (-) Władysław Stępień; (-) Wiesław Andrzej Szczepański; (-) Jan Szwarz; (-) Jolanta Szymanek-Deresz; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Bogusław Wontor; (-) Grzegorz Woźny; (-) Stanisław Wziątek.

USTAWA
z dnia ..... 2006 r.
o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Niniejsza ustawa określa zasady zwiększenia ilości i tempa wprowadzania na rynek paliw ciekłych biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, stanowiących pełnowartościowy substytut oleju napędowego lub benzyny w celu:

- 1) poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
- 2) promocji odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
- 3) wywiązania się Rzeczypospolitej Polski z realizacji umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
- 4) wykorzystania potencjału produkcyjnego rolnictwa.

2. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „surowce rolnicze” - rośliny lub ich części uprawiane i zbierane na użytkach rolnych, zawierające tłuszcze lub węglowodany, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 2) „produkty uboczne i odpady” - melasę, węglowodany, substancje białkowe i

tłuszcze, roślinne albo zwierzęce oraz pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub biodegradowalne odpady pochodzące z produkcji i przetwarzania żywności oraz procesów oczyszczania ścieków, przeznaczone do produkcji biokomponentów;

3) „biomasa” - surowce rolnicze oraz ulegająca biodegradacji część produktów ubocznych i odpadów lub pozostałości z rolnictwa, przemysłu spożywczego lub gastronomii, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i związanych działów przemysłu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i miejskich;

4) „biokomponenty” - za biokomponenty stanowiące płynne lub gazowe, produkowane z biomasy, samoistne biopaliwa ciekłe lub składniki paliw ciekłych uznaje się przynajmniej poniższe produkty:

a) „bioetanol” - etanol produkowany z biomasy oraz produktów ubocznych i odpadów, ulegającej biodegradacji części odpadów, do użycia jako samoistne biopaliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych,

b) „biodiesel” - estry metylowe albo estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych produkowane z oleju roślinnego lub zwierzęcego, o jakości oleju napędowego, do użycia jako samoistne biopaliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych;

c) „biogaz” - paliwo płynne lub gazowe produkowane z biomasy lub ulegającej biodegradacji części odpadów, które może być oczyszczone do jakości naturalnego gazu, do użycia jako samoistne biopaliwo ciekłe, lub składnik paliw ciekłych;

d) „biometanol” - alkohol metylowy produkowany z biomasy oraz produktów ubocznych i odpadów, do użycia jako samoistne biopaliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych;

e) „biodimetyloeter” - dimetyloeter produkowany z biomasy oraz produktów ubocznych i odpadów, do użycia jako składnik paliw ciekłych;

f) „bio-EETB” - eter etylo-tert-butylowy produkowany z bioetanolu,

- do użycia jako składnik paliw silnikowych. Procent objętości bio-EETB, który jest liczony jako biopaliwo wynosi 47%;
- g) „bio-EMTB” - eter metylo-tert-butylowy produkowany z biometanolu, do użycia jako składnik paliw silnikowych. Procent objętości bio-EMTB, który jest liczony jako biopaliwo wynosi 36%;
- h) „biowodór” - wodór produkowany z biomasy oraz produktów ubocznych i odpadów, z ulegającej biodegradacji części odpadów, do użycia jako samoistne biopaliwo;
- i) „czysty olej roślinny” - olej produkowany z roślin oleistych poprzez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub rafinowany, ale nie modyfikowany chemicznie, gdy jest kompatybilny z typem silnika i odpowiednimi wymogami emisyjnymi, do użycia jako samoistne biopaliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych;
- 5) „inne paliwa odnawialne” - paliwa inne niż biopaliwa, które pochodzą z odnawialnych, nie mineralnych źródeł energii (np. wiatru, słońca, geotermicznych, energii falowania i pływów lub energii wodnej) i są przeznaczone do napędu silników z zapłonem iskrowym lub samoczynnym.
- 6) „paliwa ciekłe” - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów, o których mowa w art. 2. 4) f i g, spełniające wymagania jakościowe określone dla benzyn silnikowych w odrębnych przepisach, oraz oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, zawierające w swoim składzie do 5% estrów, spełniające wymagania jakościowe określone dla olejów napędowych w odrębnych przepisach;
- 7) „biopaliwa ciekłe” - płynne lub gazowe, produkowane z biomasy, biokomponenty stanowiące samoistne biopaliwo ciekłe spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach oraz benzyny silnikowe i oleje napędowe, o których mowa w art. 2 6), w których udział biokomponentów przekracza 5% objętości paliwa silnikowego, spełniające wymagania jako-

- ściowe określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 8) „wartość energetyczna” - oznacza dolną wartość kaloryczną dla danego paliwa, biopaliwa, biokomponentu lub innych paliw odnawialnych określoną w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki;
  - 9) „wytwórca” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.:) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;
  - 10) „producent rolny” - grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach (Dz.U. Nr 88, poz. 983), osobą fizyczną lub prawną prowadzącą gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce rolnicze;
  - 11) „pierwszy przetwórca” - każdego, kto przetwarza, biomasę, surowce rolnicze lub produkty uboczne i odpady na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy;
  - 12) „narodowy cel wskaźnikowy” - liczony w procentach wg wartości energetycznej minimalny udział biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, jaki w poszczególnych latach winien znaleźć się na krajowym rynku paliw ciekłych zgodnie z zaleceniami dyrektywy 2003./30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia biopaliw lub innych paliw odnawialnych;
  - 13) „substytucja” - zastępowanie w ilościach określonych, jako minimalne, w Narodowym Celu Wskaźnikowym paliw ciekłych równoważnymi jakościowo biokomponentami lub innymi paliwami odnawialnymi w przeliczeniu na zawartość energii benzyn lub olejów napędowych;
  - 14) „podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999r. - Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. -Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348, z późn. zm.2)) zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który jako pierwszy wprowadza je do obrotu lub zużywa na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polski z wyjątkiem benzyny lub oleju napędowego znajdujących się w zbiorniku paliwa pojazdu w chwili wjazdu na terytorium państwa;

15) „obrot” - sprzedaż lub inną formę zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów”;

Rozdział 2

Wymagania jakościowe i oznakowanie

Art. 3.

Paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe wprowadzane do obrotu hurtowego lub detalicznego powinny odpowiadać następującym wymaganiom jakościowym:

- 1) paliwa ciekłe powinny spełniać wymagania jakościowe właściwe dla danego paliwa w szczególności ze względu na ochronę środowiska, określone w odrębnych przepisach,
- 2) biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 2.7, komponowane na bazie benzyn lub olejów napędowych, powinny spełniać wymagania jakościowe właściwe dla danego paliwa ciekłego w szczególności ze względu na ochronę środowiska, lub biokomponenty, o których mowa w art. 2.4, stanowiące biopaliwo samoistne powinny odpowiadać wymaganiom jakościowym określonym w odrębnych przepisach
- 3) bioetanol wymaganiom określonym i ustalonym na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań zawartych w odrębnych przepisach,
- 4) estry metylowe i estry etylowe kwasów tłuszczowych wymaganiom określonym i ustalonym na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań zawartych w odrębnych przepisach,
- 5) czysty olej roślinny wymaganiom określonym i ustalonym na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki,
- 6) biogaz wymaganiom określonym i ustalonym na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań określonych w drodze rozporządzenia przez mini-

stra właściwego do spraw gospodarki,

- 7) gaz płynny oraz mieszanki gazu płynnego z biogazem wymaganiom określonym i ustalonym dla gazu płynnego na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań zawartych w odrębnych przepisach,
- 8) gaz ziemny oraz mieszaniny gazu ziemnego z biogazem wymaganiom określonym i ustalonym dla gazu ziemnego na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań zawartych w odrębnych przepisach.

Art. 4.

1. W drodze odstępstwa od wymagań określonych w art. 3 ust. 1 i 2, biopaliwo ciekłe, o którym mowa w art. 2 pkt 7, komponowane na bazie benzyn może mieć zawartość bioetanolu wyższą od 5,0% objętości paliwa ciekłego.
2. W drodze odstępstwa od wymagań określonych w art. 3 pkt. 1 i 2 dla biopaliwa ciekłego, o którym mowa w ust. 1, prężność par powstałego produktu nie może przekroczyć wartości 70 kPa latem i 85 kPa zimą.
  - 1) wartości krzywej destylacji nie mogą przekroczyć dla parowania przy 70 °C
    - a) 54%v/v(lato).
    - b) 56%v/v(zima).
  - 2) wartości krzywej destylacji nie mogą przekroczyć dla parowania przy 100 °C:
    - a) 74%v/v(lato).
    - b) 74%v/v(zima).
3. W drodze odstępstwa od wymagań określonych w art. 3 pkt 1 i 2, biopaliwo ciekłe o którym mowa w art 2 pkt 7, komponowane na bazie olejów napędowych, może mieć zawartość biokomponentów wyższą od 5,0 % objętości paliwa ciekłego.
4. W drodze odstępstwa od wymagań określonych w art. 3 pkt 1 i 2 dla biopaliwa o którym mowa w ust. 3, dopuszczalną wartość wskaźnika jodu ustala się w wysokości 140
5. W drodze odstępstwa od wymagań określonych w art. 3 ust. 1 i 2 biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 2 pkt. 7, kierowane do zamkniętych flot pojazdów, wytwarzane i zużywane na potrzeby własne producentów rolnych oraz przeznaczone do

badań wdrożeniowych i eksploatacyjnych mogą odpowiadać wymaganiom jakościowym określonym w odrębnych normach zakładowych lub określonym w specyfikacji zamawiającego.

Art. 5.

1. Do obrotu można wprowadzić wyłącznie biokomponenty lub inne paliwa odnawialne spełniające wymagania jakościowe, potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez jednostkę certyfikującą.
2. Do wykonywania badań jakościowych biokomponentów lub innych paliw odnawialnych uprawnione są akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, akredytowane jednostki certyfikujące, upoważnione do wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz akredytowane laboratoria badawcze uprawnione do orzekania w sprawie jakości biokomponentów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając przy notyfikacji w pierwszej kolejności potencjał badawczy jednostki certyfikującej, a także kwalifikacje i dorobek zatrudnionych w niej pracowników.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz tryb orzekania w sprawach jakości biokomponentów przez akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając w pierwszej kolejności obowiązujące wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wymagania jakościowe dla biokomponentów lub innych paliw odnawialnych;
  - 2) metody badań jakości biokomponentów lub innych paliw odnawialnych - biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm, standardy obowiązujące w Unii Europejskiej w tym zakresie, stan wiedzy technicznej wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń eksploatacyjnych w stosowaniu biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych.

Art. 6.

Badanie biokomponentów lub innych paliw odnawialnych pod kątem ich zgodności z wymaganiami jakościowymi określonymi w art. 3 w związku z art. 4 ust. 1-4 przeprowadzane jest w oparciu o metody określone w art. 3 pkt 1-8.

Art. 7.

1. Kontrolę jakości biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w obrocie prowadzi Inspekcja Handlowa.
2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm. oraz ustawy z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz. 154, z późn. zm).

Rozdział 3.

Realizacja narodowego celu wskaźnikowego, promocja oraz monitoring użycia biokomponentów w mieszankach z paliwami ciekłymi zawierających dodatek przekraczający 5 % vv

Art. 8.

Narodowy cel wskaźnikowy, zalecany dyrektywą 2003/30/WE w sprawie promocji użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych na poziomie nie niższym w 2010 roku niż 5,75 % na terenie Rzeczypospolitej Polski poprzez substytucję realizowany będzie jak niżej:

1. Od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy powinien zużywać bądź wprowadzać do obrotu biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 1,5 % całości wprowadzanych do obrotu lub zużytych na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.
2. Od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. podmiot realizujący narodo-

wy cel wskaźnikowy powinien zużywać bądź wprowadzać do obrotu biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 2,75 % całości wprowadzanych do obrotu lub zużytych na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

3. Od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy powinien zużywać bądź wprowadzać do obrotu biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 3,75 % całości wprowadzanych do obrotu lub zużytych na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.
4. Od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy powinien zużywać bądź wprowadzać do obrotu biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 4,75 % całości wprowadzanych do obrotu lub zużytych na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.
5. Od dnia 1 stycznia 2010 r. podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy powinien zużywać bądź wprowadzać do obrotu biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 5,75 % całości wprowadzanych do obrotu lub zużytych na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego, w stosunku rocznym.

Art. 9.

Podmioty realizujące narodowy cel wskaźnikowy w miejscach sprzedaży hurtowej i detalicznej biopaliw ciekłych, biokomponentów stanowiących biopaliwo samoistne, o których mowa w art. 2 pkt. 7, zawierających pow. 5,0 % w biokomponentów oraz podmioty prowadzące wyłącznie sprzedaż detaliczną tych paliw, powinny na zbiornikach i dystrybutorach umieścić informację o wysokości zawartości biokomponentów wg wzoru określonego w odrębnych przepisach oraz informację o wartości energe-

tycznej biopaliwa ciekłego w procentach wartości energetycznej właściwego paliwa ciekłego i napis „Uwaga! Tylko dla pojazdów z zezwoleniem producenta”.

Art. 10.

1. Podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy powinien, co kwartał przedstawiać sprawozdanie świadczące o wprowadzaniu przez niego do obrotu lub zużyciu biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, jak również benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego, w stosunku rocznym.
2. Sprawozdanie, którym mowa w pkt. 1 podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy składa w Urzędzie Regulacji Energetyki najpóźniej 30 dni po upływie kwartału oraz najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy.
3. Wzory sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 ustali w drodze rozporządzenia minister właściwy ds. gospodarki.
4. Dyrektorzy izb celnych, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych i dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów, jak również o podmiotach, które je sprowadziły.
5. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 2, podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy, przedkłada marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
6. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1, w przypadku niezrealizowania narodowego celu wskaźnikowego, uzupełnione o informację dotyczącą wielkości emisji gazów cieplarnianych

Art. 11.

1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań prowadzi monitoring rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów lub innych paliw odnawialnych.

2. Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:
  - 1) liczby podmiotów zajmujących się wytwarzaniem biokomponentów lub innych paliw odnawialnych i obrotem nimi, produkcją biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych i obrotem nimi;
  - 2) ilości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów;
  - 3) ilości wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych.
3. Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 5, wraz z wnioskami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym do spraw finansów publicznych, gospodarki, środowiska, transportu, nauki oraz rynków rolnych.

Art. 12.

1. Minister właściwy ds. gospodarki monitoruje efekty wykorzystania środków krajowych na promowanie użycia biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w celu zastąpienia użycia benzyny lub oleju napędowego oraz poprawę bezpieczeństwa paliwowego kraju i przedstawia stosowne wnioski Radzie Ministrów.
2. Minister właściwy ds. środowiska monitoruje wpływ użycia biokomponentów lub innych paliw odnawialnych na realizację zobowiązań Rzeczypospolitej Polski związanych z ograniczaniem emisji gazów cieplarnianych oraz zabezpieczenie przyjaznych dla środowiska dostaw paliw używanych w transporcie;
3. Minister właściwy ds. transportu monitoruje użycie mieszanek zawierających powyżej 5 % biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w pojazdach nieprzystosowanych.
4. Minister właściwy ds. nauki do 31 grudnia 2006 r. dokona przeglądu dorobku krajowego i Unii Europejskiej oraz krajów trzecich w zakresie wprowadzania na rynek biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych na podstawie, którego określi możliwości wykorzystania dotychczasowego dorobku oraz kierunki i zakres niezbędnych badań krajowych.
5. Minister właściwy ds. finansów publicznych monitoruje wpływ zwolnień i ulg w

podatku akcyzowym od biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych na finanse publiczne oraz gospodarkę i rolnictwo.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych monitoruje wpływ użycia biokomponentów na wykorzystanie surowców rolniczych na cele inne niż żywnościowe.

Art. 13.

Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polski minimum raz roku, przed przekazaniem Komisji Europejskiej sprawozdania rocznego, dokonuje analizy efektów użycia biokomponentów lub innych paliw odnawialnych oraz biopaliw ciekłych i podejmuje niezbędne kroki zmierzające do poprawy bezpieczeństwa paliwowego kraju oraz stanu środowiska naturalnego i ograniczania emisji gazów cieplarnianych.

Art. 14.

1. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi zasady użycia biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych przez pojazdy znajdujące się aktualnie w dyspozycji administracji państwowej i samorządowej oraz podległych im jednostek organizacyjnych.
2. Rada Ministrów, dla podmiotów, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia określi zasady zakupu nowych pojazdów przygotowanych konstrukcyjnie do stosowania biopaliw zawierających pow. 10 % biokomponentów lub innych paliw odnawialnych.
3. Rada Ministrów przyjmie wieloletnie programy promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2007 - 2013 oraz na lata 2014 - 2020, które będą uwzględniały między innymi:
  - 1) wieloletnie zwolnienia i obniżki stawek podatku akcyzowego dla biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych,
  - 2) wsparcie, w ramach Narodowego Programu Rozwoju, wytwórców biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych na etapie inwestycyjnym;
  - 3) wsparcie dla transportu publicznego działającego w aglomeracjach miejskich, w uzdrowiskach, na obszarach chroniących środowisko naturalne,

- wykorzystującego biopaliwa lub inne paliwa odnawialne w ilości co najmniej dwukrotnie wyższej od celów określonych w art. 9;
- 4) wsparcie badań związanych z opracowaniem nowych rodzajów biopaliw lub innych paliw odnawialnych, związanych z tym nowych rozwiązań konstrukcyjnych jak też wdrożeń eksploatacyjnych.
  - 5) wsparcie programów edukacyjnych promujących szerokie wykorzystanie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Rozdział 4.

Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów i biopaliw

Art. 15.

1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania i magazynowania biokomponentów lub innych paliw odnawialnych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wytwarzających i magazynujących biokomponenty lub inne paliwa odnawialne, zwanego dalej „rejestrem”.
2. Organem prowadzącym rejestr wytwórców biokomponentów jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem rejestrowym”.
3. Organem prowadzącym rejestr wytwórców innych paliw odnawialnych jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem rejestrowym”.
4. Wytwarzanie i magazynowanie estrów metylowych i czystych olejów roślinnych, na potrzeby własne producentów rolnych, w ilości nie przekraczającej w skali roku 100 l na 1 ha uprawianych użytków rolnych, bez wprowadzania ich do obrotu w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 13, wymaga również wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

Art. 16.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w art. 14 ust. 1 i 3, jest obowiązany spełniać następujące warunki:
  - 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wyko-

nywana działalność;

- 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności;
  - 3) zapewnić, aby urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i ochronie środowiska.
2. Działalność w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów lub innych paliw odnawialnych może wykonywać przedsiębiorca, który nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz skarbowe.
3. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, zawierający następujące dane:
- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
  - 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
  - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
  - 4) określenie rodzaju i zakresu działalności;
  - 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;
  - 6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku przedsiębiorca nie zalega z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.
4. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:
- „Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty są kompletne i zgodne z prawdą;
  - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania i magazynowania biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, określone w ustawie z dnia.....o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:
  - 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
  - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
  - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 17.

1. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:
  - 1) firma, siedziba przedsiębiorcy, jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
  - 2) określenie rodzaju i zakresu działalności;
  - 3) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;
  - 4) data dokonania wpisu.
2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.
3. Rejestr jest jawny.

Art. 18.

1. Organ rejestrowy jest uprawniony do kontroli działalności wykonywanej w zakresie objętym wpisem.
2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności objętej wpisem.
3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ prowadzący rejestr, które powinno zawierać:
  - 1) numer upoważnienia;
  - 2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
  - 3) oznaczenie organu kontroli;
  - 4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
  - 5) określenie zakresu kontroli;
  - 6) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
  - 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
  - 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska.

- ska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;
  - 10) termin ważności upoważnienia.
4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do:
- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1;
  - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.
5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.
6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W razie odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.
7. Organ prowadzący rejestry może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 19.

1. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności polegającej na wytwarzaniu lub magazynowaniu biokomponentów w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.
2. W razie zakończenia lub zawieszenia działalności w zakresie wytwarzania i magazynowania biokomponentów lub innych paliw odnawialnych przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, organ rejestrowy.

Art. 20.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 21.

1. Koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dotyczących paliw ciekłych.
2. Do wytwarzania biopaliw ciekłych na bazie oleju napędowego i estrów lub czystego oleju roślinnego, wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby własne producentów rolnych, w ilości nie przekraczającej 100 l biopaliwa ciekłego na 1 ha uprawianych użytków rolnych, nie jest wymagane uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1.
3. Producenci rolni wytwarzający na potrzeby własne estry lub czysty olej roślinny, w ilościach, o których mowa w przepisie art. 14 ust. 3 oraz biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 2 zobowiązani są do prowadzenia wymaganej ewidencji gospodarczej.
4. Wzór ewidencji gospodarczej, o której mowa w ust. 3 określi w drodze rozporządzenia minister właściwy ds. finansów publicznych.
5. Do czasu wydania rozporządzenia o którym mowa w ust. 3, producenci rolni zobowiązani są do prowadzenia dokumentacji odzwierciedlającej przepływ surowców i materiałów niezbędnych do wytwarzania estrów oraz wielkość produkcji i sposób jej zagospodarowania. Wymagane jest szczegółowe udokumentowanie przychodów i rozchodów alkoholu metylowego, lub etylowego, w powiązaniu z wielkością produkcji estrów oraz udokumentowanie rozchodów wytworzonego biopaliwa ciekłego.
6. Producenci rolni wytwarzający estry lub czysty olej roślinny, w ilościach, o których mowa w przepisie art. 14 ust. 3 oraz biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 2 po spełnieniu warunków, o których mowa w przepisach art. 4 ust. 5, art. 14 ust 1 i 3 oraz art. 20 ust. 3-5 uprawnieni są do zwolnień z podatku akcyzowego oraz stosowania rozliczania obniżonych stawek tego podatku na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 5.

Umowy kontraktacji i dostawy

Art. 22.

1. Do wytwarzania biokomponentów mogą być wykorzystywane wyłącznie:
  - 1) biomasa zakontraktowana na podstawie umowy kontraktacji lub dostawy zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
  - 2) surowce rolnicze pochodzące z produkcji własnej pierwszych przetwórców lub wytwórców, lub
  - 3) surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy wytworzone z biomasy lub surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów, o których mowa w pkt 1-2, dostarczanych wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach umowy dostawy.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat.

Art. 23.

Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości i źródła pochodzenia biomasy, surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego oraz biokomponentów przewidzianych do dostarczenia wytwórcy, pierwszemu przetwórcy lub producentowi w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) podstawy określenia ceny za tonę dostarczonego surowca rolniczego albo hektolitr surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego;
- 3) określenie minimalnych wymagań jakości surowca rolniczego albo surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze albo surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy nie dłuższy niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;

- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

Rozdział 6.

Kary pieniężne

Art. 24.

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:
  - 1) bez wymaganego wpisu do rejestru wytwarza i magazynuje biokomponenty lub inne paliwa odnawialne;
  - 2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2;
  - 3) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.
2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:
  - 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3;
  - 2) do 3 000 zł - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.
3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:
  - 1) Dyrektor Izby Celnej - w przypadku, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
  - 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
  - 3) wojewódzki inspektor inspekcji handlowej - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.
4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 7.

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 25.

W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623 oraz z 2005 r. Nr 160, poz. 1341) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 po ust. 3 dodaje się ust. 3 a w brzmieniu:
„3a. Zwalnia się od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”;
- 2) w art. 65:
  - a) po ustępie 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia obniża stawki akcyzy na biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne w ust. 1 oraz różnicuje je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określa warunki ich stosowania uwzględniając:
    - 1) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów,
    - 2) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska,
    - 3) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych,
    - 4) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich,
    - 5) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej.”
  - b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 - 8 w brzmieniu:
    - 4) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów,
    - 5) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska,

- 6) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych,
- 7) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich,
- 8) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej”

Art. 26.

W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
  - „3) „paliwa ciekłe” - paliwa ciekłe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych;”;
  - „4). „biopaliwa ciekłe” - biopaliwa ciekłe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych;”;

Art. 27.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2004 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2004 r. Nr 62, poz. 627) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 168 otrzymuje brzmienie:
  - „Art. 168. 1. Wprowadzający produkt do obrotu powinien zapewnić spełnienie przez produkt wymagań ochrony środowiska.
  2. Wprowadzający jako pierwszy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych, paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe do obrotu lub zużycia na terytorium Rzeczypospolitej Polski powinien zapewnić realizację zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających ze zobowiązań międzynarodowych”.
- 2) w art. 272 po punkcie 3 dodaje się punkt 4 w brzmieniu:
  - „4) opłat za niepełną realizację zadań minimalnych oraz wynikających ze zo-

bowiązań międzynarodowych „

3) w art. 273 po ustępie 2 dodaje się ustęp 2a w brzmieniu:

„2a. Opłata za niepełną realizację zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających ze zobowiązań międzynarodowych jest ponoszona za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza.”

4) w art. 274 po ustępie 1 dodaje się ustęp 1a w brzmieniu:

„1a. Wysokość opłat za niepełną realizację zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających ze zobowiązań międzynarodowych zależy od rodzaju i ilości gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza.”

5) art. 275 otrzymuje brzmienie:

„Art.275. 1. Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych są obowiązane, z zastrzeżeniem art. 284. ust.2, podmioty korzystające ze środowiska.

2. Do ponoszenia opłat za niepełną realizację zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających ze zobowiązań międzynarodowych zobowiązane są podmioty jako pierwsze wprowadzające produkt do obrotu lub zużywające go na terytorium Rzeczypospolitej Polski w rozumieniu przepisów ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych.”

6) w art.277 po ustępie 3 dodaje się ustęp 3a w brzmieniu:

„3a. Opłaty za niepełną realizację zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających ze zobowiązań międzynarodowych podmiot wnosi na rachunek właściwego urzędu marszałkowskiego ze względu na siedzibę podmiotu, którego dotyczy opłata.”

7) art. 282 otrzymuje brzmienie:

„282. Postępowanie w przedmiocie opłat za korzystanie ze środowiska, administracyjnych kar pieniężnych lub opłat za niepełną realizację zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających ze zobowiązań międzynarodowych wszczyna się z urzędu albo na wniosek podmiotu, którego dotyczy opłata albo kara.”

8) w art.. 284 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot korzystający ze środowiska oraz podmiot nierealizujący zadań minimalnych określonych w narodowym celu wskaźnikowym oraz wynikających z umów międzynarodowych ustala we właściwym zakresie wysokość należnej opłaty i wnosi ją na rachunku właściwego urzędu marszałkowskiego.”

9) w art. 285 po ustępie 3 dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy w rozumieniu ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wnosi opłatę za niepełną realizację zadań minimalnych wynikających z tego celu oraz zobowiązań międzynarodowych, w terminie do 3 m-cy po zakończeniu okresu rozliczeniowego lub roku kalendarzowego.”

10) w art. 286 po ustępie 1b dodaje się ustęp 1c w brzmieniu:

„1c. Podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy, najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy, przedkłada marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych, a w przypadku niezrealizowania narodowego celu wskaźnikowego, uzupełnia je o informację dotyczącą wielkości emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza z tego tytułu, sporządzona wg wzoru, o którym mowa w ust. 3.”

Art 28.

Z dniem 30 czerwca traci moc ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 199, poz. 1934. z późn. zm.).

Art. 29.

Przepisy niniejszej ustawy wprowadzono zgodnie z postanowieniami dyrektywy 98/34/WE ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, która normuje postępowanie zgodnie z dyrektywą 89/189/WE i stanowią implementację do prawa krajowego przepisów dyrektywy 2003/30/WE w sprawie promowania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Art. 30.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r.

Uzasadnienie

Projekt ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych odnosi się do:

- wykorzystania potencjału produkcyjnego rolnictwa
- poprawy bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez bezpieczne dla użytkowników pojazdów zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
- promocji odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
- obowiązku wywiązania się Rzeczypospolitej Polski z realizacji umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych;

Projekt ustawy uwzględnia podpisane przez Polskę konwencje międzynarodowe w zakresie ochrony środowiska i wymiany handlowej oraz wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej. Jest ważnym elementem regulacji prawnych obowiązujących na rynku paliw ciekłych. Oparty został na realnych uwarunkowaniach gospodarczych, społecznych i przyrodniczych oraz zmierza do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa energetycznego, poprzez wdrożenie paliw ciekłych, których produkcja oparta jest na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego. Analiza powierzchni zasiewów i już obecnie występujących niedoborów surowców rolniczych, a zwłaszcza rzepaku, które w krajach Unii Europejskiej można przeznaczyć na cele paliwowe wskazuje, że tylko w Polsce docelowo możliwe jest co najmniej dwukrotne zwiększenie powierzchni uprawy oraz zbiorów surowców rolniczych na cele paliwowe.

Ilość biokomponentów lub innych paliw odnawialnych wprowadzanych corocznie do obrotu paliwami ciekłymi ma swoje odniesienie do Dyrektywy 2003/30/WE w sprawie promocji użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych z zachowaniem odrębnej krajowej ścieżki dojścia do celu określonego na rok 2010. Uwzględnia aktualne i perspektywiczne możliwości surowcowe, wytwórcze i przetwórcze jak też możliwości branży paliwowej, doświadczenia wprowadzaniem do obrotu w Polsce (ponad 30 % ogółu sprzedawanych przez kilka kolejnych lat) benzyn zawierających

4,5 - 5 % dodatek bioetanolu oraz aktualny stan badań i efekty programów wdrożeniowych, związanych w wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację pojazdów wyposażonych w silnik z zapłonem iskrowym i samoczynnym, prowadzonych w kraju jak też innych krajach o porównywalnych i gorszych, dla eksploatacji pojazdów, warunkach klimatycznych (temperatury minimalne lub maksymalne, wilgotność). Określono zasady oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw, biokomponentów stanowiących samoistne paliwo ciekłe lub innych paliw odnawialnych w sposób umożliwiający identyfikację procentowego udziału „bio” oraz odróżniający je od dystrybutorów do sprzedaży paliw ciekłych.

Ze szczególną uwagą odniesiono się zarówno do wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych, które określono na poziomie wymaganym dla paliw ciekłych, jak też do wymagań dot. informacji przekazywanych użytkownikom pojazdów w postaci oznakowania dystrybutorów w punktach sprzedaży detalicznej oraz oznakowania zbiorników w punktach sprzedaży hurtowej. W projekcie ustawy uwzględniono przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie oraz przepisy obowiązujące w niektórych krajach członkowskich w zakresie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym również nielicznych uzasadnionych odstępstw od tych wymagań dla biopaliw ciekłych zawierających powyżej 5 % biokomponentów, a także przepisy w zakresie stosowania substytucji paliw ciekłych.

Projekt ustawy uwzględnia również problemy wynikłe na przestrzeni 2 lat wdrażania w życie przepisów ustawy, z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, dotyczące wytwarzania i stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych na potrzeby własne producentów rolnych oraz długotrwałe opóźnienia w wydawaniu rozporządzeń przesądzające o dotychczasowym braku efektów zamiast zakładanego skutecznego wprowadzania na rynek, paliw ciekłych, biopaliw i biokomponentów stanowiących samoistne paliwa silnikowe. Z powyższych powodów wymagania jakościowe w większości zostały określone w załącznikach do ustawy lub odniesione do odrębnych już istniejących przepisów. Określono zasady wytwarzania na potrzeby własne producentów rolnych dwóch biokomponentów to jest estrów i czystego oleju roślinnego. Podobnie określono zasady ich wykorzystywania, przez ww. wymienionych na własne potrzeby, jako samoistnych paliw

silnikowych, lub komponowania na ich bazie biopaliw z udziałem oleju napędowego. Zapisanie w projektowanych przepisach ustawy zwolnień i ulg w podatku akcyzowym dla biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych na poziomie regulacji ustawowej wynika z dotychczasowej dowolności interpretacyjnej poszczególnych Izb Celnych, stosowanej wbrew intencjom ustawodawcy oraz deklaracjom składanym w trakcie prac nad ustawą z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Projekt ustawy nakłada na Radę Ministrów obowiązek opracowania i przyjęcia dokumentów regulujących zasady użycia biopaliw do napędu pojazdów administracji państwowej i samorządowej oraz podległych im jednostek organizacyjnych, a także opracowania wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych. Ponadto w ślad za zaleceniami wynikającymi z Dyrektywy 2003/30/WE reguluje zasady wieloaspektowego monitoringu efektów użycia biopaliw lub innych paliw odnawialnych wskazując ministrów właściwych do wykonania określonych zadań.

Wnioskodawcy zwracają uwagę na uwadze fakt, że przed Polska, będąca w latach dziewięćdziesiątych europejskim liderem w użyciu biopaliw, kiedy to ponad 30 % sprzedawanych benzyn zawierało od 4,5 do 5 % bioetanolu. W dalszym istnieje szansa na uzyskanie istotnych pozytywnych skutków społecznych, gospodarczych i przyrodniczych. Podstawowym warunkiem jest wykorzystanie własnych zasobów surowcowych do celów paliwowych w możliwie najszerszym zakresie. Część korzyści, które powinna przynieść proponowana regulacja tego segmentu rynku paliw ciekłych nie ma bezpośredniego charakteru rynkowego, ale trudno przecenić takie efekty jak:

- znaczące łatwo policzalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych,
- poprawa bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez ograniczenie importu ropopochodnych paliw kopalnych oraz zmniejszenie wynikającej z niego zależności gospodarczej i nacisków politycznych,
- zmniejszenie ujemnego salda w handlu zagranicznym,
- wprowadzenie do gospodarki impulsu przyspieszającego rozwój,
- powstanie nowych miejsc pracy, a w konsekwencji zmniejszenie bezrobocia w branżach związanych z wytwarzaniem biopaliw oraz pośrednich,
- stworzenie możliwości zagospodarowania surowców rolniczych na cele nieżywno-

ściowe, działanie istotne biorąc pod uwagę kolejno wprowadzane ograniczenie dla tej produkcji.

Powyższe efekty uzasadniają stworzenie preferencyjnych warunków rozwoju tej branży zarówno w zakresie budowy zaplecza surowcowego jak też instalacji wytwórczych. Z przeprowadzonych symulacji oraz pozytywnych skutków wynikających z regulacji prawnych obowiązujących w innych krajach wynika, że opłacalność może zagwarantować wieloletnie zwolnienie biokomponentów stanowiących składnik paliw i biopaliw ciekłych lub samoistne biopaliwo ciekłe z podatku akcyzowego oraz stosowanie obniżonych stawek tego podatku dla ich mieszanin z paliwami ciekłymi proporcjonalnie do procentowego udziału biokomponentów w składzie biopaliw ciekłych. Rosnące ceny ropopochodnych surowców do produkcji paliw ciekłych będą ograniczać poziom niezbędnych ulg dla biopaliw ciekłych, lub utrzymają go na stałym poziomie, przy jednoczesnym zagwarantowaniu opłacalności przedsięwzięcia i będą najskuteczniejszym bodźcem do szerszego ich wprowadzania na rynek paliwowy. Jest to główny instrument ekonomiczny niezbędny dla zagwarantowania uzyskania pozytywnych efektów wprowadzanych przepisów.

Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz zagwarantowanie preferencyjnych warunków kredytowania inwestycji skutkuje wzrostem obciążenia budżetu w wysokości 55 mln zł w pierwszym roku wdrażania i 1048 mln zł w roku osiągnięcia produkcji na poziomie 800 tys. ton biokomponentów przeznaczonych na rynek krajowy. Korzyści, jakie w skali makro osiągnie gospodarka oceniono również dla pierwszego i docelowego roku produkcji odpowiednio na:

- 113 i 987 mln zł z tytułu zwiększenia wpływów z podatku VAT,
- 8 i 54 mln zł z tytułu wpływów z podatku dochodowego (ok. 50% z PDOP i 50% z PDOF),
- 20 i 146 mln zł ze zmniejszenia wydatków na zasiłki dla bezrobotnych,
- 9 i 67 mln zł ze zwiększenia wpłat z tytułu podatków lokalnych.

Ponadto w wyniku efektu mnożnikowego, wynikającego ze wzrostu produkcji lub wprowadzenia nowego kierunku, wystąpią istotne korzyści w gospodarce, które mogą spowodować docelowy wzrost PKB o około 0,5 mld rocznie.

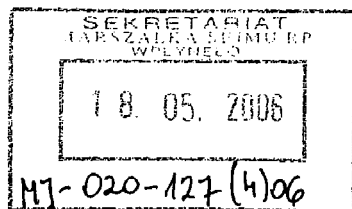
Projekt ustawy reguluje w sposób kompleksowy w jednym akcie prawnym zagad-

nienie, które pośrednio mają swoje cząstkowe odniesienia w następujących ustawach: Prawo energetyczne, Prawo ochrony środowiska, o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, o Służbie Celnej, o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, o statystyce publicznej i innych. Należy zauważyć, że pomimo wielości aktów prawnych odnoszących się do tego zagadnienia, żaden z obowiązujących przepisów prawa krajowego nie promuje zużycia biopaliw oraz nie stanowi implementacji przepisów dyrektywy 2003/30/WE w sprawie promocji użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i stanowi wdrożenie do prawa krajowego przepisów dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 roku w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Stanisław STEC
KP SLD

Warszawa, 18 maja 2006 r.

Pan
Marek JUREK
Marszałek Sejmu RP

Na podstawie art. 36 ust. 4 Regulaminu Sejmu RP – w imieniu wnioskodawców – wnoszę autopoprawkę do zgłoszonego przez grupę posłów KP SLD, w dniu 26 stycznia 2006 r. – projektu ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

1) W art. 2, pkt 14) otrzymuje brzmienie:

„14) „podmiot realizujący narodowy cel wskaźnikowy” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999r. - Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi z biododatkami, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. -Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348, z późn. zm.);”.

Z poważaniem

Warszawa, 17 marca 2006 r.

Pan Poseł
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Stanisław Stec) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Podstawowe cele projektu zostały ujęte w art. 1 i zmierzają do:

1. Poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
2. Promocji odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
3. Wywiązania się RP z realizacji umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
4. Wykorzystania potencjału produkcyjnego rolnictwa.

W projekcie zawarto przepisy dotyczące:

1. Definicji użytych pojęć;
2. Wymagań jakościowych i oznakowania;
3. Realizacji narodowego celu wskaźnikowego;
4. Wytwarzania lub magazynowania biokomponentów i biopaliw;
5. Umów kontraktacji i dostawy
6. Kar pieniężnych oraz zmian w przepisach obowiązujących.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej obejmuje swoimi regulacjami kwestię wykorzystania biopaliw i innych paliw odnawialnych. Podstawowe zasady dotyczące tego segmentu rynku zawarte są w dyrektywie 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz. Urz. UE L 123 z dnia 17.05.2003 r. str. 42)

W preambule do tego aktu sformułowano zasadnicze cele dyrektywy. Podstawowym celem jest większe użycie biopaliw w transporcie, bez wykluczenia innych możliwych paliw alternatywnych, jak samochodowe LPG i CNG. Promocja użycia alternatywnych źródeł paliw jest jednym z narzędzi, za pomocą których Wspólnota Europejska może zmniejszyć swoją zależność od importowanej energii, wpłynąć na rynek paliw i w związku z tym także ma wpływ na bezpieczeństwo dostaw energii. Powyższe nie powinno w żaden sposób umniejszać wagi zgodności tych paliw z prawem wspólnotowym dotyczącym jakości paliw, emisji z pojazdów i jakości powietrza.

Promocja użycia biopaliw w transporcie stanowi krok ku szerszemu zastosowaniu biomasy, co umożliwi rozwój biopaliw na szerszą skalę w przyszłości, nie wykluczając jednak innych opcji, a w szczególności opcji wodorowej.

Nowe typy paliw powinny być dostosowane do uznanych standardów technicznych, jeśli mają być zaakceptowane na szerszą skalę przez klientów i producentów pojazdów i wejść na rynek. Standardy techniczne powinny być także bazą dla wymogów dotyczących emisji spalin i ich monitorowania emisji. Polityka poszczególnych państw członkowskich promująca użycie biopaliw nie powinna prowadzić do ograniczenia swobodnego przepływu paliw, które spełniają zharmonizowane normy ekologiczne zawarte w przepisach Wspólnoty.

Co do zasady celem dyrektywy ma być promowanie użycia biopaliw lub innych odnawialnych paliw do zastąpienia oleju napędowego lub benzyny stosowanych w transporcie w każdym z państw członkowskich w celu wniesienia wkładu w cele takie, jak wywiązanie się ze zobowiązań związanych ze zmianami klimatycznymi, przyjazne dla środowiska zabezpieczenie dostaw i promocja odnawialnych źródeł energii.

3. Analiza przepisów projektu

Przepisy projektowanej ustawy wprowadzają definicję ustawową nie odpowiadającą definicji zawartej w dyrektywie. Problem dotyczy definicji biogazu. W definicji zawartej w ustawie w sposób niepełny przeniesiono definicję zawartą w dyrektywie. W proponowanym sformułowaniu brak jest

możliwości wykorzystania biogazu jako samoistnego paliwa – gazu drzewnego. Należy zwrócić uwagę, że definicje użyte w dyrektywie są definicjami minimalnymi, na potrzeby dyrektywy („za biopaliwa uznaje się przynajmniej poniższe produkty”).

W zakresie dotyczącym wymagań jakościowych i oznakowania projekt ustawy zawiera odesłania do obowiązujących przepisów oraz upoważnienia do wydania rozporządzeń wykonawczych.

W rozdziale 3 projektu dotyczącym realizacji narodowego celu wskaźnikowego, promocji oraz monitoringu użycia biokomponentów w mieszankach z paliwami ciekłymi znajduje się odniesienie do odpowiednich przepisów dyrektywy.

Przepisy dotyczące reglamentacji działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów oraz umów kontraktacji i dostawy nie są sprzeczne z dyrektywą.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych nie jest sprzeczny z prawem UE z zastrzeżeniem uwagi dotyczącej definicji określonych w projekcie.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, energia, paliwa

Warszawa, 17 marca 2006 r.

Pan Poseł
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie czy poselski projekt ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Stanisław Stec) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Podstawowe cele projektu zostały ujęte w art. 1 i zmierzają do:

1. poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
2. promocji odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
3. wywiązania się RP z realizacji umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
4. wykorzystania potencjału produkcyjnego rolnictwa.

Projekt jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

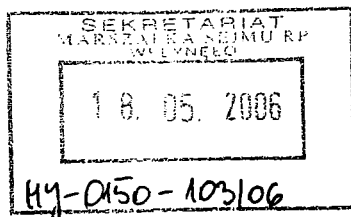
Lech Czapla

SEJMN
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 maja 2006 r.

Komisja Ustawodawcza
UST-00 - 62 /06

Pan
Marek JUREK
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 18 maja 2006 r. – opinię Komisji Ustawodawczej w sprawie poselskich projektów ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
- o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

OPINIA nr 83
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskich projektów ustaw:

**o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.**

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 18 maja 2006 r.

dla Marszałka Sejmu

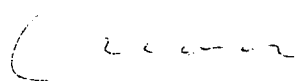
Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 18 maja 2006 r., rozpatrzyła skierowane przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, poselskie projekty ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
- o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.

Komisja, po przedstawieniu projektów przez posłów-przedstawicieli wnioskodawców: Stanisława Steca, Wojciecha Mojzesowicza oraz Janusza Maksymiuka, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja jednogłośnie (9 głosami)

- **uznała te projekty za dopuszczalne.**

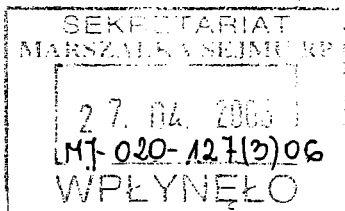
Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2006 r.

Prof. dr hab. Witold Modzelewski
Przewodniczący Krajowej Rady
Doradców Podatkowych

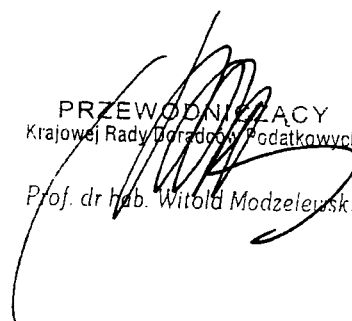
Szanowny Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu RP

117-020-137(3)06
117-020-160(2)06

W nawiązaniu do pisma znak PS-61/06 w sprawie poselskich projektów ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Stanisław Stec),
  - o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Mojzesowicz),
  - o organizacji rynku biopaliw ciekłych (przedstawiciele wnioskodawców: posłowie Andrzej Lepper i Janusz Maksymiuk),
- uprzejmie przekazuję opinię Krajowej Rady Doradców Podatkowych do ww. projektów.

Łącząc wyrazy szacunku

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

Opinia Krajowej Rady Doradców Podatkowych

do projektów ustaw:

- 1) „o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”,
- 2) „o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”,
- 3) „o organizacji rynku biopaliw ciekłych”.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych, uprawniona jest na podstawie art. 56 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 05 lipca 1996r (tj. Dz.U nr 9, poz. 86 z dnia 09.01.2002r, z póź. zmianami) do opiniowania projektów ustaw dotyczących wyłącznie prawa podatkowego. W związku z powyższym przedstawiamy opinię Rady w zakresie projektowanych zmian prawa podatkowego.

I. Projekt ustawy „o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”

1. Art. 29 pkt. 1 ustawy o zmianie art. 23 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).
Nowy przepis ust. 3a wprowadza zwolnienie od akcyzy „innych paliw odnawialnych”. Jednocześnie jednak projektodawcy wprowadzili do art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym, delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do: obniżenia stawki akcyzy na „inne paliwa odnawialne”. Takie sformułowanie rodzi uzasadnioną wątpliwość czy projektodawcy chcieli paliwa te zwolnić od akcyzy – pkt. 1 zmiany, czy też chcieli przekazać właściwemu Ministrowi prawo do obniżenia stawki akcyzy na te paliwa (pkt. 2).
Brzmienie tej noweli nie wskazuje również na zakres zwolnienia. Projektodawcy chcą bowiem zwolnić od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne. W tym zakresie przepis jest niejasny i nieprecyzyjny. Zwolnienie ustawowe opisane w art. 23 musi dotyczyć konsekwentnie:
  - biokomponentów, albo
  - innych paliw odnawialnych, albo
  - biopaliw i innych paliw odnawialnych.
2. Art. 29 pkt. 2 lit. a ustawy, o zmianie art. 65 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).
  - 2.1 Redakcja nowego przepisu (ust. 1b) jest nieprecyzyjna. Obniżenie stawek ma dotyczyć najprawdopodobniej biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych wymienionych w ust. 1. Proponujemy uzupełnienie przepisu tym właśnie wyrazem.
  - 2.2 Wymieniając przesłanki obniżenia (zróżnicowania) stawek akcyzy przez MF, projektodawcy odsyłają w pkt. 6 najprawdopodobniej do przepisów ustawy „ o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”. Umieszczając jednakże przepis ten w ustawie „o podatku akcyzowym” – odesłanie będzie dotyczyło właśnie tej ustawy.
Nie sposób określić, czy jest to celowy wybór projektodawców. Bez względu na to, do której ustawy w rzeczywistości chciał odesłać projektodawca, należy zwrócić uwagę, że w efekcie obie ustawy definiując „inne paliwa odnawialne” cechują się tą samą nieścisłością i tym samym brakiem precyzji

3. Art. 29 pkt. 2 lit. b ustawy o zmianie art. 65 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).

Zgłaszamy w tym zakresie uwagi do pkt. 9, identyczne w treści opisanymi w pkt. 2.2. Zwracamy też uwagę na brzmienie pkt. „b” wskazując na intencję projektodawców w zakresie dodania pkt. 4-8. Sama treść przepisu odnosi się natomiast do pkt. 4 –9.

4. Zwracamy ponadto uwagę na fakt, że proponowany przepis art. 23 ust. 3a ustawy o podatku akcyzowym (dotyczący zwolnienia z podatku akcyzowego) oraz art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym (dotyczący możliwości obniżenia stawki podatkowej) - w kontekście treści art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji - mogą wzbudzać również poważne wątpliwości co do zgodności z Konstytucją. Art. 217 Konstytucji RP zawiera bowiem bezwzględnie obowiązującą zasadę ustawowego określenia m.in. przedmiotu opodatkowania (zwolnienia) oraz stawek podatkowych. Art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji zawiera co prawda definicję „innych paliw odnawialnych”. Jest to jednak definicja nieprecyzyjna, o charakterze otwartym. Na podstawie jej treści nie sposób określić konkretnego zakresu pojęcia „innych paliw odnawialnych. Omawiany zarzut jest tym bardziej zasadny, że definicja „innych paliw odnawialnych” zawarta w art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji w swojej treści posługuje się pojęciami niezdefiniowanymi w ustawie (używa słów „paliwa”, „biopaliwa”, podczas, gdy ustawa definiuje wyłącznie pojęcia „paliwa ciekłe”, biopaliwa ciekłe”). Tym bardziej więc nie sposób określić zakresu pojęcia „inne paliwa odnawialne”, co jest nie do pogodzenia z obowiązkiem precyzyjnej legislacji. Innym zarzutem jest fakt, że definicje z art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji oraz z art. 2 pkt 5 ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia określenia zakresu zwolnienia podatkowego) w rzeczywistości mogą się okazać definicjami „pustymi”. Wiatr, energia słoneczna, energia falowania, pływów ani energia wodna raczej nie mogą być przetworzone na paliwa służące do napędu silników z zapłonem iskrowym lub samoczynnym. Energie te mają bowiem postać niematerialną, podczas, gdy paliwa silnikowe z samej istoty mają postać materialną (stałą, ciekłą lub gazową, względnie plazmową). Wydaje się, że w przypadku definiowania biopaliw silnikowych (a o takie jak się wydaje chodziło projektodawcom) należałoby się odwołać do konkretnych biokomponentów służących do ich produkcji lub sposobu produkcji takich paliw. Dopiero takie doprecyzowanie pozwoliłoby na sztywne określenie granic semantycznych pojęcia „inne paliwa odnawialne”.
5. W przypadku nieuwzględnienia powyższych uwag, zakres zwolnienia z art. 23 ust.3a, jak też zakres stosowania obniżonej stawki na „inne paliwa odnawialne” pozostaną nieznane. Aktualny ponadto pozostaje zarzut wewnątrzustawowej sprzeczności pomiędzy art.23 ust.3a oraz art. 65 ust.1b projektowanej zmiany ustawy o podatku akcyzowym. Ponadto, w przypadku pozostawienia projektowanego art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym w proponowanym kształcie, zakres stosowania określonych stawek do „innych biopaliw” będzie znany dopiero na podstawie rozporządzenia wydanego na podstawie tego przepisu. Rozporządzenie to, jak się wydaje, wskutek nieprecyzyjności ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji, musi określić konkretne substancje i sposób ich powstania,

objęte określoną obniżoną stawką. W sytuacji, gdy dookreślenie przedmiotu opodatkowania lub kategorii przedmiotów zwolnionych z opodatkowania, ma nastąpić dopiero w rozporządzeniu, uznać należy, że projektowana regulacja nie spełnia standardu, jaki określa art. 217 Konstytucji. Z treści ustawy – w projektowanym kształcie - wynika bowiem, że to w istocie Minister Finansów decydować będzie o tym, które paliwa będą objęte zasadami opodatkowania (w tym zwolnień podatkowych) podatkiem akcyzowym właściwymi dla „innych paliw odnawialnych”.

6. Podsumowując, zmiany wprowadzane do ustawy o podatku akcyzowym w ramach ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji nie spełniają wymogów prawidłowej legislacji oraz konstytucyjnej zasady określoności przedmiotu opodatkowania. Wykazany brak precyzji projektowanego uregulowania oraz jego niekonstytucyjność mogłoby zostać usunięte wyłącznie poprzez wprowadzenie do ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji lub ustawy o podatku akcyzowym listy paliw odnawialnych lub wskazanie konkretnych sposobów wytwarzania paliw silnikowych, których zastosowanie pozwoliłoby uznać dane paliwo za „inne paliwo odnawialne”.
7. Końcowo zwracamy uwagę na błędną numerację artykułów (dwa razy umieszczono przepis oznaczony jako art. 29).

II. Projekt ustawy „o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”,

1. Zwracamy uwagę, że w art. 25 niepoprawnie określono tytuł nowelizowanej ustawy – prawidłowy tytuł to „ustawa o podatku akcyzowym”.
2. Art. 25 pkt. 1, ustawy o zmianie art. 23 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami). Nowy przepis ust. 3a wprowadza zwolnienie od akcyzy „innych paliw odnawialnych”. Jednocześnie jednak projektodawcy wprowadzili do art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym, delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do: obniżenia stawki akcyzy na „inne paliwa odnawialne”. Niniejsze rodzi uzasadnioną wątpliwość czy projektodawcy chcieli paliwa te zwolnić od akcyzy – pkt. 1 zmiany, czy też chcieli przekazać właściwemu Ministrowi prawo do obniżenia stawki akcyzy na te paliwa (pkt. 2). Brzmienie tej noweli nie wskazuje również na zakres zwolnienia. Projektodawcy chcą bowiem zwolnić od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne. W tym zakresie przepis jest niejasny. Zwolnienie ustawowe opisane w art. 23 musi dotyczyć konsekwentnie:
  - biokomponentów, albo
  - innych paliw odnawialnych, albo
  - biopaliw i innych paliw odnawialnych.
3. Art. 25 pkt. 2 ustawy o zmianie art. 65 ustawy z 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).

Redakcja nowego przepisu (ust. 1b) jest nieprecyzyjna. Obniżenie stawek ma dotyczyć najprawdopodobniej biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych wymienionych w ust. 1. Proponujemy uzupełnienie przepisu tym właśnie wyrazem.

4. Omawianej ustawy dotyczą te same, co wskazane w pkt I niniejszej opinii wątpliwości konstytucyjnoprawne. Chodzi przede wszystkim o niedoprecyzowanie przedmiotu zwolnienia podatkowego, z uwagi na nieprecyzyjność, czy wręcz „pusty” charakter definicji „innych paliw odnawialnych”, zawartej w art. 2 pkt 5 omawianej ustawy.

III. Projekt ustawy „o organizacji rynku biopaliw ciekłych”.

1. Art. 25 – zmiana art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym”.
Zwracamy uwagę, że projektowana treść art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym nie zawiera odesłania do ustawy, na podstawie której określono by zakres pojęcia „biopaliwa ciekłe”. Należy ponadto podkreślić, że projektowana treść art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym posługuje się pojęciem „biopaliw ciekłych”, nieznanym ustawie o organizacji rynku biopaliw ciekłych, która przepis ten wprowadza. Może to wzbudzać w przyszłości wątpliwości interpretacyjne. Ustawa ta definiuje bowiem wyłącznie „biopaliwa płynne” oraz „paliwa ciekłe”, milcząc na temat definicji „biopaliw ciekłych”.
2. Wskazane nieprawidłowości redakcyjne mogłyby zostać usunięte poprzez zamieszczenie w „słowniczku” ustawy o podatku akcyzowym definicji „biopaliw płynnych”, odsyłającej do art. 2 pkt 7 ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz zmianę w art. 65 ust.1b słów „biopaliwa ciekłe” na „biopaliwa płynne” - w odpowiednim przypadku. Można byłoby też, nie zmieniając treści projektowanego art. 65 ust.1b ustawy o podatku akcyzowym, odesłać do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. nr 34 z 2004r., poz. 293 z późn. zm.), która zawiera definicję „biopaliw ciekłych” w art. 3 pkt 4. Bez względu na wybór ustawy, do której nastąpiłoby odesłanie z ustawy o podatku akcyzowym, należy konsekwentnie posługiwać się terminologią wprowadzoną przez jedną wybraną ustawę.

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Doradcy Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI

DPR/024-16/06/BK

Warszawa, 2 kwietnia 2006 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

Nawiązując do pisma z dnia 5 kwietnia 2006 r., znak: PS-62/06, w sprawie poselskich projektów ustaw:

- 1.) o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (dalej „projekt A”),
- 2.) o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (dalej „projekt B”),
- 3.) o organizacji rynku biopaliw ciekłych (dalej „projekt C”),

po wnikliwej analizie ww. projektów, pragnę zgłosić następujące uwagi:

- odnosząc się do zawartych w ww. projektach rozdziałów dotyczących umowy kontraktacji i dostawy, pojawia się wątpliwość co do celowości regulowania ww. kwestii. Stosowne przepisy zawarte są w kodeksie cywilnym. Dodatkowo należy podkreślić, iż przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki projekt ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (wersja z dnia 19 kwietnia 2006 r.), nie reguluje umów kontraktacji i dostawy, co wydaje się pozostawać bez uszczerbku dla regulacji zagadnienia biopaliw,
- należy wskazać, iż wprowadzenie zmian dotyczących zwolnień w podatku akcyzowym dotyczących biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w odniesieniu do obecnie obowiązującego systemu zwolnień, który został zgłoszony do Komisji Europejskiej jako pomoc publiczna i w chwili obecnej jest przedmiotem jej oceny, skutkować będzie koniecznością ponownej notyfikacji tych zwolnień i uzyskania uprzedniego zatwierdzenia przez Komisję Europejską. Wynika to z faktu, że projektowane zwolnienie stanowić będzie pomocą publiczną w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż obniżenie stawek na biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne również może stanowić pomocą publiczną. W związku z powyższym wprowadzenie stosownego

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.....

Data wpływu..... 28. 04. 2006 .....

rozporządzenia regulującego tę kwestię może wymagać zatwierdzenia przez Komisję Europejską,

- w kwestii regulacji dotyczących procedur kontrolowania biopaliw przez Inspekcję Handlową należy uznać, iż poselskie projekty nie zawierają wystarczających regulacji w tej materii. Stosowne przepisy mające na celu konieczną nowelizację ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zawiera projekt opracowany przez Ministerstwo Gospodarki w wersji z dnia 19 kwietnia 2006 r.,
- właściwe wydaje się również wskazanie, iż uzasadnienia do projektów ustaw, nie zawierają wszystkich wymaganych elementów zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Szczególnie uzasadnienia do projektów A i C wymagają znacznego uzupełnienia.

Odnosząc się do poszczególnych projektów pragnę zwrócić uwagę na następujące kwestie:

ad. 1.) projekt A:

- niektóre definicje zawarte w art. 2 projektu wydają się być dość nieczytelne, np. art. 2 pkt 2 i 4 lit. a,
- odnośnie rozdziału 5 pojawia się wątpliwość dotycząca art. 22 i jego możliwego wpływu na stan konkurencji poprzez niedopuszczenie do działalności na rynku dostawców biokomponentów ewentualnych pośredników, tj. przedsiębiorców, którzy nie są pierwszymi przetwórcami lub wytwórcami lub producentami rolnym w rozumieniu projektu ustawy,
- na str. 1 uzasadnienia w akapicie 2 wskazuje się, że produkcja paliw ciekłych ma być oparta „na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego” – wskazuje to na intencję ograniczenia dostępu do rynku,
- projekt zawiera liczne błędy redakcyjne i językowe, art. 10 ust. 6 jest niedokończony, a w art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 3 i 6 zawarto odesłanie do niewłaściwego przepisu.

ad. 2.) projekt B:

- wątpliwość budzi brzmienie art. 1 ust. 1 – ustawa określa zasady (...) monitorowania i kontrolowania jakości (...) – to zagadnienie jest uregulowane w odrębnej ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.),
- na str. 1 uzasadnienia wskazuje się, że produkcja paliw ciekłych ma być oparta na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego – uwaga jak do uzasadnienia projektu A.

ad. 3.) projekt C:

- w projekcie brak jest artykułów 16 - 18,

- w art. 24 dotyczącym kar pieniężnych nie wskazano, czyj dochód będą stanowiły wpłacone kary,
- w art. 28 wskazano, że obecnie obowiązująca ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych traci moc z dniem 30 maja 2006 r., a projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r. – wydaje się, że omyłkowo nie wskazano daty 30 czerwca 2006 r. jako daty utraty mocy obecnie obowiązującej ustawy.

Przepisy poselskich projektów ustaw o biopaliwach nie powinny negatywnie wpłynąć na stan konkurencji, jaki obecnie istnieje na krajowym rynku paliw. W chwili obecnej brak jest sygnałów z rynku mogących wskazywać na taki negatywny wpływ.

Pewne wątpliwości budzi brak obowiązku informowania o fakcie, iż paliwa ciekłe zawierają biokomponenty w sytuacji, gdy ich stężenie nie przekracza 5 %. Takie rozwiązanie może być postrzegane jako działanie antykonsumenckie. Nabywca paliwa nie będzie miał pełnej informacji, jaki produkt kupuje. Jakość paliw ma natomiast duże znaczenie dla właściwego użytkowania pojazdów silnikowych. Z drugiej strony należy jednak wskazać, iż nawet Dyrektywa 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.Urz.UE L 123 17.05.2003 s. 42-46) nie nakłada obowiązku informowania o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych w sytuacji, gdy ich stężenie nie przekracza 5 % (art. 3 pkt 5).

Zgłoszenie
Ł. Bonarski

**ZASTĘPCA
GENERALNEGO INSPEKTORA
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
Elżbieta Ostrowska**

GI-DP-023/80-82/06/62

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2006 r.

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Stanisław Ramiński

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 kwietnia 2006 r. (znak: PS-61/06), dotyczące poselskich projektów ustaw:

- 1) o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych,
- 2) o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji,
- 3) o organizacji rynku biopaliw ciekłych

uprzejmie informuję, iż do przedstawionych projektów aktów prawnych - z punktu widzenia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – nie zgłaszam uwag.

Niezależnie od powyższego informuję, iż w przedstawionych do zaopiniowania projektach aktów prawnych stwierdzono następujące błędy o charakterze technicznym.

I – w projekcie ustawy o **promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych**

- a) w art. 1 ust. 1 użyto terminu „zwiększenie” zamiast prawidłowego „zwiększenia”,
- b) w art. 4 w ust. 1 i 5 dwukrotnie zastosowano odesłanie do art. 3 ustęp 1 i 2 przedmiotowej ustawy w sytuacji, gdy art. 3 nie posiada w ogóle ustępów a jedynie punkty,
- c) w art. 15 ust. 4 jako odesłanie do definicji terminu „obrót” wskazano art. 2 pkt 13 opiniowanej ustawy, podczas gdy pojęcie „obrót” zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 15,
- d) w art. 16 ust. 1 zawarto całkowicie niezrozumiałe odesłanie do art. 14 ust. 1 i 3 dotyczącego zupełnie innych kwestii;

II – w projekcie ustawy o **biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji**

- a) w art. 16 ust. 4 jako odesłanie do definicji pojęcia „obrót” wskazano art. 2 pkt 13 przedmiotowej ustawy, podczas gdy termin „obrót” został zdefiniowany w art. 2 pkt 15,

- b) w art. 17 ust. 1 dotyczącym warunków prowadzenia przez przedsiębiorców działalności określonej w ustawie z niezrozumiałych powodów odesłano do art. 16 ust. 3 wskazującego organ rejestrowy w sprawach wytwórców innych paliw odnawialnych;
- III – w projekcie ustawy o **organizacji rynku biopaliw ciekłych** występuje luka w numeracji przepisów - po art. 15 kolejny przepis z pominięciem art. 16, 17 i 18 oznaczony został jako art. 19. Zauważyć przy tym wypada, iż 19 w ust. 3 odsyła do nieistniejącego art.. 16 ust. 1.

2 wyms. sam. sp. z o.o.

